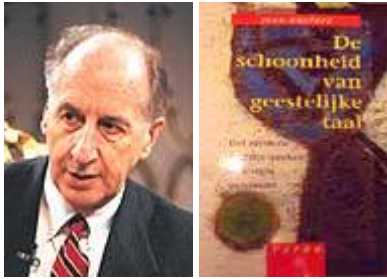

Pas op voor Jack Hayford

<http://wayoflife.org/fbns/bewareof-jackhayford.htm>,

herpublicatie 16-8-2007

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Naar aanleiding van Hayfords boek “De schoonheid van geestelijke taal”, uitgave Kok Kampen, en gerecenseerd door dr. Jos Douma, ND en <http://www.vergadering.nu/boekhayfordschoonheid.htm>, vond ik het hoogtijd de lezers te waarschuwen voor de waanzinnige leringen van Jack Hayford. De ketterse “vergadering.nu”-site, onder leiding van gifadder Harry Sleijster¹ (ook van <http://www.dossiers.tk/>), vond het dus nodig dit boek mee aan te prijzen als “liefdevol boek over tongentaal”. Laat u niet beetnemen door deze blinde gidsen! (M.V.)

Jack Hayford is de invloedrijke pinksterpastor van “Church on the Way” in Van Nuys, Californië, en auteur van vele populaire boeken en hedendaagse praise songs, inbegrepen “Majesty”*. Hayford behoort bij de “Four Square Pentecostal Church”, een denominatie die gesticht werd door een vrouw: Aimee Semple McPherson², in directe ongehoorzaamheid aan Gods Woord. “Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stilhoudt” (1 Tim. 2:12).

Het magazine *Christianity Today* noemt Hayford “The Pentecostal Gold Standard” (“De gouden standaard van het Pentecostalisme”; *Christianity Today*, juli 2005), maar wanneer zijn theologie en praktijk van naderbij onderzocht worden, vinden wij dat zijn positie niet overeenkomt met het onverbleekte goud van de Schrift maar wel met de roest en corrosie van extrabijbelse “openbaring”.

Bijvoorbeeld, sprekend op St. Louis 2000, vertelde Hayford over hoe zijn dochter hem op een dag benaderde met haar bezorgdheid over “tongenspreken”. Zij was bang dat zij louter wat gebrabbel sprak, maar hij moedigde haar aan met te zeggen dat de gelovige eerst moet leren te spreken in babytaal voordat hij in volwassenentaal kan spreken. (Ik woonde deze conferentie bij middels een perslegitimatie en hoorde Hayford dit zeggen). Er bestaat absoluut geen bijbelse ondersteuning voor zulke nonsens, en het ontkent de bewering van de pinksterbeweging dat de Bijbel hun enige gezagsbron is voor geloof en praktijk. Bijbelse tongentaal (glossolalie) is niet iets wat moet geleerd worden; het is een bovennatuurlijke gave, en er bestaat niet één enkel voorbeeld in het Nieuwe Testament van iemand die leerde hoe hij of zij in tongen moest spreken.

Op de “Promise Keepers Clergy Conference” in 1996 spoorde Hayford de massa van 40.000 mensen aan om te “dansen in de Heer”, en zei dat hij de dans in Afrika geleerd had en dat later de Heer hem zei: “Mag ik deze dans hebben?” Een ooggetuige noemde het “een Afrikaanse tovenaarsdans” (Bruce Caldwell, “Following in the Footsteps of the Apostate Presbyterians”, *Christian News*, 11 maart 1996). In de Bijbel waarschuwt de Heer: “Leert de weg der heidenen niet” (Jer. 10:2).

Hayford beweert dat hij zijn radicale positie in het oecumenisme direct van God ontving. Hij zegt dat in 1969, toen hij de grote katholieke kerk in Zuid-Californië naderde, God tot hem sprak en hem oplegde het Rooms-katholicisme niet te veroordelen. Hij zegt dat hij de boodschap van God hoorde: “Waarom zou u niet gelukkig zijn met een plaats waar elke ochtend het getuigenis van het bloed van mijn Zoon van het altaar wordt opgeheven?” (“The Pentecostal Gold Standard”, *Christianity Today*, juli 2005). Gebaseerd op deze “persoonlijke openbaring” adopteerde Hayford een neutrale benadering van het catholicisme, maar op grond van het gezag van de Bijbel weet ik dat de bood-

¹ <http://vergadering.nu/contact.htm>

² Lees hier over Aimee Semple McPherson: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Vrouwen-Pinksterbeweging.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Geloofsvrouwen.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezer.pdf>

schap die Hayford hoorde, demonisch was. De verzoening van Jezus Christus wordt NIET verheerlijkt op Rooms-katholieke altaren. De mis is een open ontkenning van de leer van de eens-en-voortijd-verzoening die we vinden in het boek Hebrëen. Merk op wat het Tweede Vaticaans Concilie zegt over de mis: “Persoonlijk is Hij aanwezig in het misoffer, zowel in de persoon van de bedienaar - ‘Dezelfde offert nu door de bediening van priesters die eertijds zichzelf op het kruis heeft geofferd’ - als heel bijzonder onder de eucharistische gedaanten” (*Constitutie over de heilige liturgie*, hoofdstuk 1, 7)³. Dit is maar een klein deeltje van Rome’s gemene ketterijen en het is onmogelijk dat God Jack Hayford zou hebben aangemoedigd om de katholieke kerk op enig soort van positieve, niet-oordelende manier te bekijken. Als Hayford zijn theologie over de Roomse kerk strikt op de Bijbel had gebaseerd, zou hij nooit voor zo’n zinsbegoocheling gevallen zijn.

Hayford heeft overeenkomstig deze “persoonlijke openbaring” gehandeld door samen te gaan met Rooms-katholieke leiders in conferenties over de hele wereld. Zo werkte hij mee met duizenden katholieken, inbegrepen honderden katholieke priesters en nonnen, op het “North American Congress on the Holy Spirit & World Evangelization” in St. Louis in 2000.

Hayford was een bijzonder spreker op de conferentie van John Wimber in Sydney, Australië, waar hij samenwerkte in dat forum met de katholieke priesters Tom Forrest en Raniero Cantalamessa en katholieke leek Kevin Ranaghan. Toen hij sprak op Indianapolis 1990 zei Forrest dat hij God prijst voor het vagevuur. Cantalamessa was de pauselijke prediker in het Vaticaan. Ranaghan beweert dat alleen de Rooms-katholieke kerk de volheid van God en de waarheid bezit en dat de paus het onfeilbare hoofd is van alle kerken. Hayford zet zijn zegel van goedkeuring op de ketterijen van deze mannen door met hen samen te verschijnen en hen te behandelen alsof zij ware godsmannen zijn.

Hayford zit in het “Board of Regents” voor “Melodyland Christian Center”, dat een nauwe band heeft met het Rooms-katholicisme. Een medelid in dat bestuur is de Rooms-katholieke Fred Ladenius, auteur van *Amazing John XXIII*, een boek helemaal ter ondersteuning van paus Johannes XXIII, een paus die stierf met een rozenkrans in zijn handen en met gebeden tot Maria en katholieke “heiligen” op zijn lippen.

Hayford heeft ook een nauwe relatie met ketter Robert Schuller. Hij sprak op de “Men’s Conference” van Schuller in de Crystal Cathedral in maart 1995 en in januari 2005 en onderschreef Schullers autobiografie *My Soul’s Adventure with God*. In 1982 publiceerde Schuller *Self-Esteem the New Reformation* in waarin hij de bijbelse theologie verdraaide om ze in overeenstemming te brengen met zijn humanistische psychologie. Volgens Schuller is zonde “elke daad of gedachte die mijzelf of iemand anders berooft van zijn of haar zelfachting” (*Self-Esteem: The New Reformation*, p. 14). Schuller’s Christus is “geïncarneerde zelf-achting” (p. 135). Schuller’s nieuwe geboorte is er een om te worden “veranderd van een negatief naar een positief zelfbeeld” (p. 68). Zijn hel “is verlies van trots die van nature volgt op afscheiding van God” (p. 14). Volgens Schuller is het meest destructieve ding mensen “verloren zondaars” te noemen en daardoor hun zelf-achting te verwonden (*Christianity Today*, 5 oktober 1984). Schuller is een universalist⁴ die gelooft dat alle mensen kinderen van God zijn.

Vrienden, pas op voor Jack Hayford en pas op voor de christelijke boekhandels die zijn boeken verkopen! In veel christelijke boekhandels sluipt vandaag een groot geestelijk gevaar.

* Het lied “Majesty” promoot de onschriftuurlijke “koninkrijk nu” filosofie waarin christenen onderwezen wordt in staat te zijn koninkrijksgezag uit te oefenen over ziekte en het boze in deze tijd. Daar verwijzen de woorden “kingdom authority” naar in Hayford’s lied.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

³ Uit het Nederlandse Vaticanum II: u kan dit gratis van mij krijgen, via mail, Word- of PDF-document. Zie ook: <http://www.verhoevenmarc.be/rkk-studie.htm>.

⁴ Universalisme: Alle mensen zullen uiteindelijk een positieve connectie en relatie met God hebben. Het geloof dat Gods genade iedereen ten deel zal vallen.